

вому секторі. Асоціація «Меблідеревпром» охоплює 39 меблевих, деревообробних підприємств та організацій України, які переробляють 25 % усієї заготовленої в країні деревини.

Питання об'єднань фірм в Україні регламентуються господарським кодексом України, Законом України «Про захист економічної конкуренції». Серед основних проблем вітчизняного державного регулювання вертикальних і горизонтальних контрактів виділено складність інтерпретації тих чи тих форм обмеження конкуренції, виявлення зв'язку між укладанням контрактів і негативними наслідками для конкуренції тощо. Такі проблеми поряд із існуючими тенденціями активізації процесів концентрації підприємницької діяльності в Україні підтверджують необхідність здійснення подальших досліджень стосовно питань вертикальної і горизонтальної взаємодії вітчизняних фірм, а також інших типів їхньої стратегічної поведінки.

Література

1. Рой Л. В. Анализ отраслевых рынков: [учебник] / Л. В. Рой, В. П. Третьяк. — М.: ИНФРА — М, 2008. — 442 с.
2. Господарський кодекс України. — [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
3. Березянюк Т. В., Ваганова О. В., Руднік Р. В. Проблеми державного регулювання діяльності малих підприємств: Наук.-метод. посіб. / Т. В. Березянюк, О. В. Ваганова, Р. В. Руднік / За ред. Березянюк Т. В. — К.: ІПДО НУХТ, 2012. — 120 с.

І. В. Бродюк,
старший викладач кафедри економіки підприємств,
Київський національний університет технологій та дизайну,
e-mail: iriva2003@ukr.net

ІНВЕСТИЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ЯК УМОВА СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Бродюк Ирина
Инвестиционная стратегия
как условие устойчивого
развития предприятия

Brodyuk Iryna
Investment strategy
as a precondition for sustainable
development enterprise

Темпи змін, що відбуваються в українській економіці, потребують постійного коригування діяльності підприємства. Оптима-

льним процесом, що направлений на стабільне функціонування підприємства в подібних умовах, є розвиток.

Стійкий розвиток — це безперервний і самоорганізуючий процес динамічних, необоротних, закономірних змін матеріальних і нематеріальних об'єктів системи, спрямованих на встановлення оптимальних параметрів, які не загрожують її майбутній динамічній рівновазі та сприяють встановленню механізмів зворотного зв'язку на дію зовнішніх і внутрішніх факторів.

Поява нових комерційних можливостей, а відповідно й зміна асортименту і технології виробництва продукції, вимагає прогнозованої інвестиційної активності підприємства, що забезпечується інвестиційною стратегією. Зростання ролі інвестиційної стратегії як важливого і самостійного елемента загальної стратегії вимагає постійного вивчення. Стратегія в діяльності підприємства, в тому числі й інвестиційна, дозволяє значно прискорити темпи не лише суспільного розвитку, але й темпи науково-технічного прогресу. За швидкої зміни діяльності підприємств з'являється необхідність не лише блискавично реагувати на зовнішні зміни сучасного ринку, але й розробляти різні моделі розвитку, враховуючи прогнозні зміни.

Інвестиційна стратегія — узагальнена модель перспективного розвитку суб'єкта господарювання, яка містить у собі визначені довгострокові стратегічні цілі, технології, ресурси й систему управління, що забезпечує її конкурентну здатність і адаптацію до реальної економічної ситуації. Вона завжди пов'язана з поточним станом підприємства, його технічною, технологічною і фінансовою базою, фінансово-господарською діяльністю, а також відіграє велику роль у забезпеченні ефективного розвитку підприємства. Роль інвестиційної полягає в:

- забезпечення механізму реалізації довготривалих загальних та інвестиційних цілей економічного і соціального розвитку підприємства;

- реальна оцінка інвестиційних можливостей підприємства, забезпечення максимального використання його внутрішнього інвестиційного потенціалу і активне маневрування інвестиційними ресурсами;

- швидка реалізація нових перспективних інвестиційних можливостей, що виникають у процесі змін факторів зовнішнього інвестиційного середовища;

- врахування можливих варіації неконтрольованих факторів зовнішнього економічного середовища і зведення до мінімуму їх негативних наслідків для діяльності підприємства;

— порівняння можливостей підприємства в інвестиційній діяльності стосовно конкурентів;

— забезпечення чіткого взаємозв'язку стратегічного, поточного і оперативного управління інвестиційною діяльністю підприємства;

— формування значення основних оцінок вибору реальних інвестиційних проектів і фінансових інструментів фінансування;

— стати однією з базисних передумов стратегічних змін загальної організаційної структури управління і організаційної культури підприємства.

Розробка стратегії інвестицій дозволяє адаптувати організацію до переходу на наступну фазу життєвого циклу та спланувати інвестиційну активність, шляхи формування ресурсів, напрями та форми інвестиційної політики.

Процес стратегічного управління інвестиційною діяльністю отримує свою конкретизацію в тактичному управлінні цією діяльністю шляхом формування інвестиційного портфеля. Його формування є середньостроковим управлінським процесом, що здійснюється у рамках стратегічних рішень і поточних фінансових можливостей підприємства. В свою чергу, тактичне управління інвестиційною діяльністю втілюється в оперативному управлінні реалізацією окремих інвестиційних програм і проектів. Таким чином, розробка інвестиційної стратегії є тільки першим і дуже важливим етапом процесу управління інвестиційною діяльністю підприємства.

Література

1. *Гриньова В. М., Коюда В. О. та ін.* Інвестування: підручник. — К.: Знання, 2008. — 452 с.

2. *Дергачова В. В., Тур О. М.* Науково-методичні засади формування стійкого розвитку національної економіки // Механізм регулювання економіки. — 2009. — № 4. — С. 184—185.

3. *Хрущ Н. А.* Стратегії компанії : механізми формування й адаптації в сучасному інвестиційному середовищі // Фінанси України. — 2008. — № 8.